

συχνός

συχνός, -ή, ό, επίθ. [<αρχ. συχνός], συχνός. Επίρρ. **συχνά**, πολλές φορές: «έρχεται συχνά σ' αυτό το μαγαζί ο τάδε; || τον βλέπω συχνά μεθυσμένο»·

- όποιοι αγαπιόνται, συχνά απατιόνται, βλ. λ. [αγαπείμαι](#)·

- συχνά πυκνά, κάθε τόσο, κάθε λίγο και λιγάκι: «αν περιμένεις, μπορεί να φανεί, γιατί περνάει συχνά πυκνά απ' αυτό το μπαράκι». (Λαϊκό τραγούδι: **συχνά πυκνά** επέφταμε κι οι δυο στην γκρίνια χίλιες δυο πικρές κουβέντες αραδιάζαμε, πάντοτε πάνω στο θυμό μιλούσαμε για χωρισμό, γιατί χωρίς τον ξενοδόχο λογαριάζαμε)·

- το συχνό το σμίξιμο φέρνει και το μπήξιμο, βλ. λ. [μπήξιμο](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας